ΕΤΟΣ Γ'. Εν Λευκάδι τῇ 23 Αὐγούστου 1879 ΑΡΙΘ. 136

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Εκδιδομένη ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος

Ετησία συνδρομὴ Δραχ. 12 προπληρωτέα ἐνταῦθα κατὰ τριμηνίαν.

Τιμὴ καταχωρίσεων, διατριβῶν, καὶ δικαστικῶν πράξεων ἐν γένει, δι' ἕκαστον στίχον λ. 60 πληρωτέα ἐνταῦθα.

«Ὁμονοούντων ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα».

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ καὶ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠ. ΜΟΥΡΜΟΥΡΑΣ. || Εκδότης καὶ Συνέτης Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

Ἀσμένως καταχωροῦμεν τὴν ἑξῆς νεκρολογίαν ἐπὶ τῷ ἀώρῳ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου ἐθνικοῦ ἡμῶν Ποιητοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, πεμφθεῖσαν ἡμῖν ἐκ Κορίνθου παρὰ τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Πέτρου Βρυώνη Καθηγητοῦ.

Φωνὴ γοερὰ ἠκούσθη πανταχοῦ ἐκ Λευκάδος. «Ἀριστοτέλης ὁ Βαλαωρίτης δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τοῖς ζῶσι»!

Ἂν ἤμην ἐν Λευκάδι, θὰ συνέλεγον δάφνην καὶ ἐκλεκτὰ ἄνθη, θὰ ἔπλεκον στέφανον ἐξ αὐτῶν καὶ μετὰ δακρύων θὰ τὸν ἔρριπτον ἐπὶ τοῦ τάφου Σου, καὶ οὕτω κάλλιον σιωπηλῶς θὰ ἐξέφραζον καὶ τὴν λύπην μου ἐπὶ τῷ ἀώρῳ θανάτῳ Σου καὶ τὸν θαυμασμόν μου ἐπὶ τοῖς ἐξόχοις Σου προτερήμασιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶμαι μακράν, ἀποτείνω πρὸς Σὲ τὰς ὀλίγας καὶ ἀκόμψους ταύτας λέξεις, αἵτινες οὔτε τοῦ ἄλγους μου οὔτε τοῦ θαυμασμοῦ μου ἀρκούντως δηλωτικαὶ εἶναι, οὔτε τῆς δόξης Σου βεβαίως ἀντάξιαι, ὦ σεμνώμα τῆς Λευκάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀγλαΐσμα Ἀριστότελες Βαλαωρίτη!

Μοὶ φαίνεται ὅτι βλέπω τὴν εὐγενῆ μορφήν Σου. Μοὶ φαίνεται ὅτι ἀκούω τὴν βροντώδη φωνήν Σου. Μοὶ φαίνεται ὅτι γεύομαι τῶν μελισσταγῶν λόγων Σου, ὡς ὅτε ἐλάλεις περὶ τῶν πατρίων καὶ μὲ σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμοὺς ἐξέφραζες καὶ τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς φόβους Σου. Τὰ εὐγενῆ αἰσθήματά Σου μὲ συνεκίνουν, τὰ ἐμβριθῆ διανοήματα μὲ ἐξέπληττον. Διότι ὁ νοῦς Σου ποτὲ δὲν ἐμελέτησε ταπεινά, οὐδὲ ἡ καρδία Σου ᾐσθάνθη ἄλλο πάθος ἢ ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον. Ἡ δυστυχία Σὲ συνεκίνει καὶ ἐφ' ὅσον ἐδύνασο ἀνεκούφιζες αὐτήν.

Ἐν τοῖς ποιητικοῖς ἔργοις σου τόσον πῦρ πνέει, ὥστε ἱκανὸν θὰ ἦτο νὰ ἀνάψῃ μεγάλην πυρκαϊὰν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐξεγείρῃ αὐτήν, ἂν δὲν ἦτο νεναρκωμένη ὑπὸ δηλητηρίων, ἅτινα τὴν ἐπότισαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ μεγάλη Σου ψυχὴ ἐθλίβετο καὶ ἠγωνίζετο πρὸς βοήθειαν αὐτῆς. Πῶς σὺ ὠ προώρως τὰ πάντα ἐγκατέλιπες;

Σὲ βλέπω εἰσερχόμενον εἰς τὴν μακαρίαν μονήν, ἔνθα αἱ ψυχαὶ τῶν ἐξόχων Ἑλλήνων ἀρχαίων τε καὶ νεωτέρων διατρίβουσι. Βλέπω μεγάλην σκιὰν δαφνοστεφῆ ἐγειρομένην ἐκ τοῦ θρόνου της, ἐφ' οὗ καθημένη, καὶ ζέφη ἀρματωλῶν πρὸ αὐτῆς ἔχουσα ψάλλει μετὰ λύρας τὰ ἀνδραγαθήματά των. Ἐγείρεται, ἵνα Σὲ προϋπαντήσῃ. Τὴν γνωρίζω· εἶναι ἡ σκιὰ τοῦ μεγάλου, ὅστις εἶδε τὴν ἐλευθερίαν ξιφήρη ἐξερχομένην τῶν ὀστῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Βλέπω καὶ ἄλλην ἔτι ὑψηλοτέραν ἐγειρομένην κατόπιν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Τὴν γνωρίζω ἐκ τῆς μελαγχολίας της. Εἶναι ἡ ψυχὴ ἐκείνου τοῦ μεγάλου ξένου, ὅστις ἐθρήνησε τὰ δεινὰ τῆς Ἑλλάδος, τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος· ὅστις ἐπολέμησεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ δὲν ἠξιώθη νὰ τὴν ἴδῃ καὶ ἐνσαρκωθεῖσαν... ἐνθρονισμένην, ἀποθανὼν ἐν Μεσολογγίῳ. Καὶ ἄλλαι καὶ ἄλλαι μακρόθεν Σὲ χαιρετίζουσι!

Δέου, ὦ δέου αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὕψιστον μετὰ τοῦ Ἀθανάση Διάκου καὶ τῶν ἄλλων, οἵτινες ἔπεσον, ἵνα ἀναστήσωσι τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τῶν καρδιῶν τῶν τέκνων της πᾶσαν χαμαίζηλον ἐπιθυμίαν καὶ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὰς τὰ εὐγενῆ ἐκεῖνα αἰσθήματα ὑφ' ὧν ἐκεῖνοι φλεγόμενοι τὰς ψυχὰς ἐμεγαλούργουν.

Ἂν ἔλθω εἰς Λευκάδα, θὰ ἐρωτῶ ποῦ εἶναι Ἀριστοτέλης ὁ Βαλαωρίτης, καὶ θ' ἀκούω τὴν γοερὰν ἐκείνην φωνήν, «Ἀριστοτέλης ὁ Βαλαωρίτης δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τοῖς ζῶσιν».

Ἐκ Κορίνθου κατὰ μῆνα Αὔγουστον τοῦ 1879.

Π. ΒΡΥΩΝΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΣ441Φ40098

Δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου τῆς ἐν τῷ δήμῳ Καρυᾶς ἱδρυμένης ἱερᾶς Μονῆς Κοκκίνης Ἐκκλησίας Βησαρίωνος Ἱερομονάχου Κατοχιανοῦ συνταχθὲν ὡς κάτωθι ἐλεγεῖον ἐπὶ τῷ ἀποβιώσαντι ἀοιδίμῳ ἐθνικῷ Ποιητῇ Ἀριστοτέλει Βαλαωρίτῃ.

—

Ο ΚΟΤΖΙΦΑΣ καὶ ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ

Ὁ Κότζιφας ἐσκόθηκε ἕνα πρωὶ πετάει
  καὶ βρέθηκε στὴ Μαύρουρὴ νὰ βρῆ τροφὴ νὰ φάγη
Τροφὴ ουχὶ τοῦ σώματος ἀλλὰ τοῦ πνεύματος του
  ὁποῦ τοῦ ἔδιδε συχνὰ τ' ἀηδόνι ὁ σύντροφός του.
Πετάει ἐδῶ πετάει ἐκεῖ πετάει παραπέρα
  γιὰ νάβρη τ' ἀηδονάκι του καὶ 'κείνη τὴν ἡμέρα.
Ἐρώτησε τὴ Μαύρουρὴ ποῦ εἶναι τὸ ἀηδονάκι
  ποῦ 'λάλησε γλυκὰ γλυκὰ ἐδῶ εἰς τὸ νησάκι;
Πῶς εἶναι ἔρημη ἡ φωλιὰ 'κεῖ πέρα στὴν ἐλοῦλα
  ὅπου ἐκάθετο συχνὰ στὴν ὄμορφη πλακοῦλα;
Καὶ κελαδοῦσε τ' ἄσματα Φροσύνης καὶ Διάκου
  καὶ κεῖνα τοῦ Βουκολάκου;
Καὶ τὸ νησάκι λυπηρὰ σιγὰ σιγὰ τοῦ λέγει
  τὸ ἀηδονάκι ἐχάθηκε ἡ κόσμος ὅλος κλαίει.
Ὁ Κότζιφας δὲν πίστεψε τὰς πτέρυγας ἁπλώνει
  πετάει στὸ Χελόνι.
Πέσμου νησὶ κακόμοιρο μὴν εἶναι 'δῶ τ' ἀηδόνι
  μὲ κτύπησε ἡ Μαύρουρὴ μ' ἕνα σφυρὶ μ' ἀμόνι.
Πουλάκι μου δὲν εἶναι 'δῶ οὐδὲ καὶ δυὸ φτερά του
  ἀπέμειναν εἰς τὸ κοντρὶ 'κεῖ πέρα στὴ φωλιά του.
Μούπανε πῶς ἐπέταξε στὸν ἄλλο κόσμο πάγει
  καὶ 'δῶ δὲ θὰ ματαφανῆ οὐδὲ θὰ κελαδάει.
Τὴ φοβερὰ ἀπάντησι ἀκούει ἀπ' τὸ Χελόνι
  εὐθὺς εὐθὺς ξαπλώθηκε τὰς πτέρυγας τεντόνει
Σὰ νὰ τοῦ δῶσαν τουφεκιὰ μὲ βόλι στὸ κεφάλι
  κινάει ἀγάλι ἀγάλι.
Καὶ ὡς ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος ἔρχεται στὴ φωλιά του
  ἤρχισεν ὁ κακόμοιρος νὰ κλαίγη τὴ συντροφιά του.
Ὢ συμφορὰ ποὺ ἔπαθα τώρα στὰ γηρατεῖα
  ὁ μαῦρος ὁ Κότζιφας μιλεῖ μὲ στόμα μὲ καρδία.
Ἐλᾶτε 'δῶ πουλάκια μου νὰ πᾶμε παρεμπρὸς
  νὰ ἰδοῦμε τί ἀπέγεινε τί ἐπαθε τὸ φῶς
Νὰ ἰδοῦμε πῶς δὲν κοίεται τ' ἀηδόνι νὰ λαλῆ
  τοῦ Διάκου τὰ παθήματα Φροσύνης μὲ Ἀλῆ
Τοῦ Ἀστραπόγεννου πολλὰ καὶ τοῦ Θανάση Βάγια,
  ἐκεῖα ποῦ τότε 'φώναξε ἐκείνη ἡ Κουκουβάγια.
Ἐλᾶτε 'δῶ πουλάκια μου ἐλᾶτε νὰ σκεφθοῦμε
  τί μοιρολόγι τ' ἀηδονιοῦ τί μοιρολόγι νὰ ποῦμε.
Νὰ ποῦμε τ' εἶναι πῶπαθε ἡ μαύρη ἡ Λευκάδα
  πῶχασε τ' ἀηδονάκι της καὶ πίνει φαρμακάδα.

Παρηγορήσου σὺ Λευκάς
  Ἤπειρος καὶ σὺ Ἑλλὰς
Θράκη καὶ Μακεδονία
  κι ἅπασα ἡ Θεσσαλία.
Τὸ ἀηδόνι δὲν ἐχάθηκε
  ἔμεινε καὶ θὰ μένῃ
τὸ ὄνομά του ἀθάνατο
  σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Ἐν Λευκάδι τῇ 1 Αὐγούστου 1879.

B. I. K.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΝ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΝ

Ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἐγκλουβῆς χωρικοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΝΕΛΟΥ

ὡς δεῖγμα εὐγνωμοσύνης κλπ.

—οοο—

Ἐπιθυμῶ νὰ διηγηθῶ μὰ ἡ γλῶσσά μου δὲν φθάνει
ἐπῆρα πέννα καὶ χαρτὶ φαρμακερὴ μελάνη,
καὶ τὶς μπορεῖ νὰ διηγηθῇ τ' ἀγωνιστοῦ τσ' Ἑλλάδος
τὴν τόσην ἀξιότητα καὶ τὸ ὡραῖον κάλλος;
Καὶ τὰ πουλιὰ ποῦ στὰ κλαδιὰ στὰ δάση κελαδοῦσι
ἔπαυσαν τὸν κελαδισμὸν καὶ νῦν πενθηφοροῦσι.
ὦ κάμποι! δάση καὶ βουνά, ὦ ὅλη ἡ Ἐπαρχία
κλαύσετε σήμερον πικρὰ μέσ' ἀπὸ τὴν καρδία!
Ἀριστοτέλη κρίνε μας, ἐγέρου ἀπὸ τὸν τάφον
σ' ὅλο τὸ ἔθνος ἄφησες εἰς τὴν καρδίαν μας πάθον
Ποῦ εἶσε ἀστήρ μου πρωϊνὲ σπᾶσε αὐτὸ τὸ χῶμα
καὶ μίλησε μας ποιητὰ μὲ τὸ χρυσό σου στόμα
Ποῦ εἶσαι Ἀριστοτέλη μου ὦ φωτοβόλε ἀστέρα
ὁπ' εἶχες τὸν ἠρωϊσμὸν στὰ χείλη νύχτα 'μέρα
Ρητορικήν, ποιητικὴν καὶ τὴν φιλολογίαν
ἅπαντα τὰ χαρίσματα καὶ καθαρὰν καρδίαν
Ποῦ ἄφησες παράσημα καὶ τὰ συγγράμματά σου
καὶ πῶς νὰ ματαγύριζε μιὰ τρίχ' ἀπ' τὰ μαλλιά σου
Ἀπ' τὴν σοφήν σου κεφαλὴν ἀπὸ τὴν τόσ' ἀνδρία
σὺ πανταχοῦ εὑρίσκεσο εἰς κάθε ἑταιρία
Πάντοτε συνεισέφερες καὶ εἰς τὸ Μαυροβοῦνι
ὁ θάνατός σου ἥρωα πένθος μεγάλ' ἀφίνει
Εἰς τὰς Ἀθήνας ἔλαμψες ὡς ἡ ἀκτὶς Ἡλίου
ἐποίησες ἐγκώμιον τοῦ μέγα Γρηγορίου
Ἐχαιρόντανε τὰ βουνὰ ἠγάλλοντο οἱ βράχοι
ὅταν σὺ ἐγκωμίαζες τὸν μέγαν Πατριάρχη
Α' ἐξῆκεν ὁ Ποιητὴς στὸ βῆμα νὰ μιλήσῃ
πολὺς λαὸς περίμενε τὴν γλῶσσ' αὐτὴ νἀκούσῃ
Ζητωκραυγοῦσαν ἅπαντες ἀνάδραζε τὸ χῶμα
καὶ ὁ Μεγαλειότατος σ' ἐφίλησε στὸ στόμα.
Ἐχθροὶ καὶ φίλοι Ποιητὰ ὅλοι σ' ἐγκωμιάζαν
καὶ νῦν ἰδοῦ σὲ δέχονται ἐκεῖνοι ποῦ σ' ὁμοιάζαν
Οἱ παλαιοὶ ἀγωνισταὶ οἱ ἥρωες μας ὅλοι
ἐκεῖνοι π' ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὅλη
Θανάσης Διάκος ἥρωας καὶ ὁ Καραϊσκάκης,
Κολοκοτρώνης, Βότζαρης καὶ Γρίβας Θοδωράκης

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Καὶ σὺ αὐτοὺς ὡμοίαζες τὸ λὲν ἐχθροὶ καὶ φίλοι
γιατ ἐποθοῦσες πάντοτε κλέφτικο Καρυοφύλι
Επροτιμοῦσες θάνατον ἐμπρὸς νὰ πᾶς γενναία
ἀλλὰ νὰ ἰδῆς στὰ Γιάννενα Ἑλληνικὴ σημαία.
Ο Ὄλυμπος κι ὁ Κίσσαβος ἀχ! ναὶ σὲ περιμένει
αὐτὸ τὸ πάθος φίλε μου εἰς τὴν καρδιά σου μένει.
Ἡ βροντόφωνος γλῶσσά σου ἄν ἤθελε μιλήσει
ὁ Ὄλυμπος ἤθε στολισθῆ νὰ λάμψῃ καὶ ν ἀνθίσῃ
Ἄν ἤτανε ὁ Ὄλυμπος νῦν ἐλευθερωμένος
τότε καὶ σὺ Ἱππότα μου ἦσουν φχαριστημένος.
Παντοῦ σὲ εγκωμιαζαν μικροὶ μεγάλοι ἄνθρωποι
τὸ ὄνομά σου αθάνατον εἰς ὅλην τὴν Ευρώπη.

Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν!!!

Κατὰ τὰ ἀφικόμενα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφήματα ἡ Ὑψηλὴ Πύλη θὰ δηλώσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐπιτρόπους, ὅτι δέχεται μὲν νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ιγ' πρωτοκόλλου, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἐπιφυλάξεως, ὅτι ἡ ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ βερολινείου συνεδρίου εὐχὴ δὲν ἀποτελεῖ δι' αὐτὴν ὑποχρέωσιν. Ὡς εἶναι γνωστὸν καὶ κατὰ τὰς ἐν Πρεβέζῃ γενομένας διαπραγματεύσεις οἱ τοῦρκοι ἐπίτροποι ὑπεστήριξαν μεθ' ὅσης ἠδύναντο στρεψοδικίας καὶ ἐπιμονῆς, ὅτι ἡ Τουρκία ὑπογράφουσα τὴν βερολίνειον συνθήκην καὶ τὸ ιγ'. πρωτόκολλον οὐδεμίαν ἀνελάμβανε ὑποχρέωσιν, ὅπως παραχωρήσῃ τῇ Ἑλλάδι τμῆμα τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι ἁπλῶς ἔτεινε φίλιον οὖς εἰς τὰς εὐχὰς τῆς Εὐρώπης, τὰς ὁποίας ἦν πάντη ἐλευθέρα ἢ νὰ πραγματοποιήσῃ, καθ' ὃ μέτρον ἤθελε, ἢ καὶ ν' ἀπορρίψῃ ἐντελῶς. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ γλῶσσα αὕτη τῆς Τουρκίας εὑρίσκεται ποιάν τινα ὑποστήριξιν ἐκ τοῦ 24 ἄρθρου, οὗτινος ἡ ὑπεράγαν θωπευτικὴ διὰ τὴν Τουρκίαν ἔκφρασις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς φύσει κακῆς πίστεως καὶ δυστρόπους ἡμῶν γείτονας νὰ γείνωσι δυστροπώτεροι. Ὁπωσδήποτε ὅμως καὶ ἂν ἦναι ἐκπεφρασμένη ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἐκείνου, ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος ἐξέλαβεν αὐτὴν ἔκτοτε, καὶ θεωρεῖ μέχρι σήμερον ἔτι ὡς ὑποχρεωτικὴν διὰ τὴν Τουρκίαν, τὴν δ' αὐτὴν δὲ αὐτῆς γνώμην δὲν ἔπαυσε παντοιοτρόπως ἐκδηλοῦσα. Ἀποβαίνει λοιπὸν περίεργος καὶ ἥκιστα ενθαρρυντικὴ διὰ τὴν αἰσίαν τοῦ ζητήματος λύσιν ἡ ἐκ νέου ἐπιμονὴ τῆς Πύλης εἰς τὸ νὰ θεωρῇ τὸ ιγ' πρωτόκολλον ὡς ἁπλῆν εὐχήν, ἐφ' ἧς δὲν ἀπαξιοῖ νὰ ρίψῃ ἓν βλέμμα. Ἀλλ' ἐὰν ποιοῦσα τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην, ἣν ἀναγγέλλει ὁ τηλέγραφος μόνον κατ' ἐπιφάνειαν διανοεῖται νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὰς πρώτας αὐτῆς δηλώσεις, κατὰ βάθος ὅμως ἔχει σκοπὸν νὰ συζητήσῃ σπουδαίως καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν ὁριστικὴν τοῦ ζητήματος λύσιν, παραχωροῦσα ὅσα διαλαμβάνει τὸ ιγ'. πρωτόκολλον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει βεβαίως εἶναι δι' ἡμᾶς πάντη ἀδιάφορον τὸ πῶς ἐκλαμβάνει τὸ 24 ἄρθρον ὡς εὐχὴν ἁπλῆν τῆς Εὐρώπης ἢ ὡς ὑποχρέωσιν. Ἡμεῖς νομίζομεν, κρίνοντες ἐξ ὅσων ἐσχάτως ἐδημοσιεύθησαν περὶ τῶν φρονημάτων τῶν νῦν διοικούντων τὴν Τουρκίαν, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν δεδομένων, ὅτι ἡ Πύλη ποιοῦσα τὰς συνήθεις ἐπιφυλάξεις αὐτῆς δὲν ἔχει κατὰ νοῦν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐλεεινὴν κωμῳδίαν τῆς Πρεβέζης, ἀλλ' ὅτι σκέπτεται οὕτως ἢ ἄλλως νὰ δώσῃ πέρας εἰς ζήτημα τοῦ ὁποίου ἡ λύσις, ὅσον λυπηρὰ δι' αὐτὴν καὶ ἂν ἦναι, δὲν παύει διὰ τοῦτο νὰ ἦναι ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Βερολῖνον 13)25 αὐγούστου.—Παρατηρεῖται ὅτι ἡ δριμύτης ἐν τῇ πολεμικῇ τῶν ρωσικῶν καὶ γερμανικῶν ἐφημερίδων ἐσημέραι ἐπιτείνεται.

Μαδρίτη 13)25—Ο γάμος τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου μετὰ τῆς ἀρχιδουκίσσης τῆς Αὐστρίας Χριστίνης θέλει τελεσθῆ τὴν 25 ὀκτωβρίου

Κωνσταντινούπολις 14)26.—Ο Δερβὶς πασσᾶς διοικητὴς τῆς Αρμενίας ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας. Η κατάστασις εἶναι σοβαρὰ ἐν Αρμενίᾳ. Μέγας δ' ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ

Λιμὴν Πρίγκιπος 14[26.— Η ἐν Αἴτῃ ἐκραγεῖσα ἐπανάστασις κατέπαυσε.

Λονδῖνον 14 26 — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης πρὸς τὴν «Σημαίαν» ὁ κ. Χάϊμερλ θέλει ἴσως διαδεχθῆ τὸν κόμητα Ανδράσην.

Κ]πολις 14 26 —Η Πύλη θέλει ἀπαντήσει σήμερον εἰς τὴν δήλωσιν τῶν Ἑλλήνων ἐπιτρόπων τῶν ἀπαιτησάντων κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν συνδιάσκεψιν, ὅπως ἡ συζήτησις τῆς ὁροθετικῆς ἐπιτροπῆς περιστραφῇ ἐπὶ τῆς ὁροθεσίας τῆς ὑποδειχθείσης ὑπὸ τοῦ βερολινείου συνεδρίου. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Πύλη δέχεται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὴν συζήτησιν, ἐπαναλαμβάνουσα ὅμως μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως τὰς προτέρας αὐτῆς δηλώσεις ὅτι ἡ ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βερολινείου συνεδρίου εὐχὴ δὲν ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν.

Βιέννη, 14)26 αὐγούστου.—Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Τάγβλατ» ὁ κόμης Ανδράσσης διεκήρυξεν ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς Βοσνίας ἦτο ἀναγκαία εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Βερολῖνον, 14)26 — Αἱ ἡμιεπίσημοι ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου προσεκλήθησαν νὰ παύσωσι προσβάλλουσαι τὸν πρίγκηπα Γορτσακώφ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 19 τρέχοντος μηνὸς περὶ ὥραν 8 π. μ. ἐτελέσθησαν μετὰ πολλῆς τῆς πομπῆς οἱ γάμοι τῆς διὰ μυρίων προτερημάτων κεκοσμημένης καὶ χαριτοβρύτου δεσποινίδος Δορίνης Πέτρου Σταύρου μετὰ τοῦ κυρίου Μιλτιάδου Θ. Πεδίκη· οἱ νεόνυμφοι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἀναχωροῦσι κατευθυνόμενοι εἰς Ἰβραΐλαν. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ευζωΐαν ευτεκνίαν, καὶ πάντα τὰ ἀγαθά.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἁγίου Πέτρου τοῦ δήμου Ἀπολλωνίων ὅτι τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 12 διεξιόντος κατ' ἀπαίτησιν τῶν αὐτόθι ἐγχωρίων ἐψάλη Ἱερατικὸν μνημόσυνον εἰς τὴν κεντρικωτέραν ἐκκλησίαν ἁγίου Αθανασίου ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Ἱερέων ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἐθνικοῦ ἡμῶν ποιητοῦ Αριστοτέλους Βαλαωρίτου. Η συρροὴ τοῦ λαοῦ ἦτο μεγίστη, ἅπας ὁ λαὸς μετὰ συγκινήσεως καὶ δακρύων ἐδέοντο πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου τῆς πατρίδος εὐεργέτου καὶ σύμπαντος τοῦ ἔθνους. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἱερᾶς τελετῆς ὁ ἐκεῖ δημοδιδάσκαλος κ. Γεώργιος Π. Κατηφόρης ἀνέγνωσε μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἐπικηδείους λόγους συγκινήσας ἅπαντας τοὺς ἐκεῖ ἀκροατάς, οἵτινες κατόπιν ἀποχωριζόμενοι καὶ δακρυρροοῦντες ἐθρήνουν τὴν ἐπὶ βλάβῃ τῆς πατρίδος ἀπώλειαν τοῦ μεγάλου ἀνδρός.

— Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς διακανόνισιν τῶν ὁρίων ἐγένετο οὐχὶ ἐν Καλιτσᾳ, θερινῷ οἰκήματι τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ Σαβφὲτ πασσᾶ, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ Υ. Πύλῃ.

— Κατὰ τὴν «Στοάν», διωρίσθη τρίτος ἐπίτροπος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνοτουρκικῇ ἐπιτροπῇ ὁ κ. Πάνος Κολοκοτρώνης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

— Ὡς ὀλίγοι λεὶν ἐπαναλαμβάνοντο καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει αἱ τρομεραὶ ἰουνιακαὶ σκηναὶ τῆς Κερκύρας. Περὶ τὴν ὥραν 8 μ. μ. ὅτε πλῆθος στρατιωτῶν τοῦ τε πεζικοῦ, πυροβολικοῦ, καὶ σκαπανέων εὑρίσκοντο ἐν τῇ πόλει, ἐξερράγη διαπληκτισμὸς τις μεταξὺ στρατιωτῶν εὑρισκομένων ἐν ὥρᾳ ἐν εὐθυμίᾳ, ἔν τινι οἰνοπωλείῳ, ὅστις μετ' οὐ πολὺ ἔλαβε μεγίστας διαστάσεις διότι οἱ στρατιῶται οὗτοι τοῦ πυροβολικοῦ ἐνῷ ἤρχισαν ἐρίζοντες μεταξύ των, αἴφνης ἐπετέθησαν λάβρως κατὰ τοῦ οἰνοπώλου καὶ ἐξωλόθρευσαν πᾶν τὸ προστυχὸν ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ, ἰδίως δὲ κατέθραυσαν τὰ ἀγγεῖα καὶ βουτία τὰ περιέχοντα τὸν οἶνον, ὃν κατέχυσαν, προξενήσαντες μεγάλην ζημίαν τῷ οἰνοπώλῃ. Μετὰ τὴν ἐξολόθρευσιν τοῦ οἰνοπωλείου τούτου εἰσελθόντες εἰς ἕτερον παρακείμενον καφφενεῖον διέπραξαν οὐχὶ ὀλιγώτερα τῆς πρώτης καταστροφῆς ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας. Κατερχόμενοι δὲ καὶ θέτοντες οἱονεὶ εἰς τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον πᾶν τὸ προστυγχάνον, εἰσῆλθον καὶ εἰς ἕτερον οἰνοπωλεῖον καὶ διέπραξαν περίπου τὰ αὐτά, προξενήσαντες ἀρκετὴν ζημίαν εἰς τοὺς καταστηματάρχας. Μετὰ τοῦτο μὴ δυνηθέντων τῶν ἀφιχθέντων ἑτέρων στρατιωτῶν νὰ τοὺς καθησυχάσωσι καὶ τοὺς ἀπομακρύνωσιν, εἰσῆλθον εἰς τὸ λαμπρῶς εὐτρεπισμένον καφφενεῖον τοῦ Δημητρίου Ραυτοπούλου καὶ ἀφοῦ συνεπλάκησαν ὀλίγον μεταξύ των, ἤρχισαν διαπράττοντες τὰς αὐτὰς βανδαλικὰς πράξεις ἐναντίον τοῦ καταστήματος τοῦ ἀτυχοῦς καφφεπώλου Δημητρίου Ραυτοπούλου, ὅπερ ἐξηφάνισαν, θραύσαντες πάντα τὰ ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενα ἀγγεῖα, φιάλας πλήρεις οἰνοπνευμάτων, τραπέζια, καθέκλας, ὑέλους, θύρας, ὡρολόγια, ποτήρια, καθρέπτας, κοσμήματα, εἰκόνας, καὶ ἄλλα εἴδη τοῦ καφφενείου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τραγικὴ αὕτη σκηνὴ ἐξηκολούθει νὰ λαμβάνῃ ἡ σοβαρότερον χαρακτῆρα διότι οἱ στρατιῶται ἐσκόπουν καὶ ἄλλα καταστήματα νὰ καταστρέψωσι συνήχθησαν δὲ πάντες σχεδὸν οἱ πολῖται ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐπαπειλεῖτο στάσις, ἅπαντες οἱ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἔμποροι καὶ καταστηματάρχαι ἰδόντες ἰδόντες τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεχον ἔκλεισαν τὰ καταστήματά των καὶ ἀνεχώρησαν. Οὕτω διέκειτο ἡ πόλις ἡμῶν, δίκην ἐμπολέμου καταστάσεως, ἐπί τινας ὥρας ὅτε εἰδοποιηθέντες οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἐφθασαν εἰς τὴν ἀγορὰν μετ' ἀποσπάσματος στρατιωτικοῦ καὶ διέλυσαν τοὺς ταραξίας, οὓς συλλαβόντες ἀπέστειλαν εἰς φυλακὴν πρὸς τιμώρησιν. Κατὰ τὴν στιγμὴν δὲ τῆς συμπλοκῆς, ἐλθὼν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ὁ Δήμαρχος ἡμῶν ἤθελησε νὰ λάβῃ μέρος προτρέπων τοὺς πολίτας, πρὸς καθησύχασιν, ἀλλ' ἐνῷ εὑρίσκετο ἔξωθι τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Σικεριανοῦ αἴφνης ἐρρίφθη λίθος ὑπὸ ἀγνώστου, καὶ ἐκτύπησεν ὀλίγον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἄνω χειλέων. Ὡσαύτως εὑρέθησαν κατόπιν κτυπημένοι καὶ τινὲς τῶν στρατιωτῶν οἵτινες δὲν ὑπήκουον ν' ἀκολουθήσωσι τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα. Εὐτυχῶς οὐδὲν ἄλλο ἀπευκταῖον συνέβη διότι οἱ πολῖται ἐφέρθησαν συνετῶς καὶ ἡ πόλις ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς κατάστασιν. Ὁ κ. Ἔπαρχος καθ' ἅπερ ἠκούσαμεν, ἐγνωστοποίησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ διατρέξαντα τηλεγραφικῶς.

— Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ᾐσθάνθημεν σεισμοὺς οὐχὶ ἀσημάντους, οἵτινες εἰς πανικὸν φόβον ἐνέβαλον τοὺς κατοίκους τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἥτις οὐχὶ ὀλίγας καταστροφὰς ὑπέστη ἄλλοτε ἕνεκα τῶν σεισμῶν.

— Αἱ τιμαὶ τοῦ σταφιδοκάρπου ἔκλιναν ἔτι, καὶ κατ' αὐτὰς ἐπωλήθησαν διάφορα φορτία εἰς τὰς ἑξῆς τιμάς. Καλαμῶν ταλ. 25 Πύλου 27—28, Κορώνη 29—30, Φιλιατῶν 31, Γαργαλιάνων 30, Κάμπου 21 1[2 31, Αἰτωλικοῦ ταλ. 28—30.

— Ἀπὸ 1—10 τρ. μηνὸς συμπεριλαμβανομένης, κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα Πατρῶν πλοῖα 148 μὲ σταφιδόκαρπον λ. 7249000, ἐξ ὧν ἐπωλήθησαν 6,342,000, μένει δὲ ἀδιάθετος διαφόρων ἐπαρχιῶν, 907,000.

— Χερῶν τις ὅστις εἶχεν ἤδη νυμφευθῆ γυναῖκας εἴκοσι καὶ πάσας τὰς εἶδεν εἰς τὸν τάφον ἀπαχθείσας, ἐνυμφεύθη τέλος καὶ εἰκοστὴν πρώτην, ἥτις καὶ αὐτὴ εἶχε βάλει καταβολάδα, τὸ δή, λεγόμενον, εἴκοσι καὶ δύο συμβίους. Τὸ κοινὸν ὅθεν πληροφορηθὲν περὶ τῆς ἑνώσεως ταύτης ἀνυπομόνως περιέμενε τὸ ἀποτέλεσμα. Τέλος ἡ γυνὴ ἀπέθανε! Καὶ παρευθὺς ὁ λαὸς ὥρμησεν πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ τεθλιμμένου καὶ ἀπαραμυθήτου συζύγου, τοῦ βάλουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στέφανον, τῷ διδοῦσι δὲ κλάδον φοίνικος καὶ φερόμενος ἐπὶ θριαμβευτικοῦ ἅρματος, ὁδηγεῖ αὐτὸς τὴν νεκρόσημον πομπὴν ἐν μέσῳ τῶν ἀνευφημήσεων τοῦ λαοῦ καὶ τῶν χειροκροτήσεων τῶν γεροντικωτῶν

— Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἰδὼν ποτε ἐν Λονδίνῳ περιπατοῦντα εἰς τὸν δρόμον τὸν περίφημον ποιητὴν Πώπ, χωλὸν ὄντα ἠρώτησε τοὺς αὐλικούς του ἐπιθυμοῦν νὰ μάθω τί χρησιμεύει ὁ ἀνθρωπίσκος αὐτὸς ὅστις περιπατεῖ λοξῶς; Ὁ δὲ μεταφραστὴς τοῦ Ὁμήρου, ἀκούσας αὐτόν, ἐστράφη καὶ ἐπεφώνησε. Νὰ σὲ διδάξῃ νὰ περιπατῇς ὀρθῶς.

— Ἐπαίτης τις, ζητῶν ἐλεημοσύνην, ἔλεγεν εἰς τὸν Μαλέρβην ὅτι θέλει παρακαλέσῃ τὸν Θεὸν νὰ τὸν πολυχρονίσῃ. Ἀγαθὲ ἄνθρωπε τῷ εἶπεν ὁ ποιητής, πῶς θέλει σὲ εἰσακούσῃ ὁ Θεός, ὅστις σὲ ἀφίνει νὰ ἀποθάσκῃς τῆς πείνας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. συνδρομητὰς τῆς «Ὁμονοίας» νὰ ἐπισπεύσωσι καὶ πληρώσωσιν ἡμῖν τὴν ὀφειλομένην συνδρομήν των ἀποβλέποντες εἰς τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα ἅτερ ὑφίστάμεθα πρὸς συντήρησιν αὐτῆς. Ἔτι παρακαλοῦμεν ὅσους ἄλλους κυρίους ὀφείλουσιν ἡμῖν ἐκ καταχωρήσεων διατριβῶν ἢ ἄλλων δικαστικῶν πράξεων νὰ σπεύσωσι καὶ πληρώσωσιν ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεων κλπ.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ὁμονοίας»

Πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ ἀσυγκομίστων σταφυλῶν.

Ὁ ὑποφαινόμενος παρὰ τοῖς ἐν Λευκάδι Πρωτοδίκαις δικαστικὸς κλητὴρ Θωμᾶ. Θερμὸς

Δηλοποιεῖ

Ὅτι τὴν Κυριακὴν δεκάτην ἕξ 16 Σεπτεμβρίου 1879 μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἀπὸ τῆς ὥρας 10 π.μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης 12 μεσημβρινῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς πόλεως Λευκάδος καὶ ἔξωθεν τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Βασιλείου Πετανίτη πλειστηριασθήσονται δημοσίως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διοριζομένου ὑπαλλήλου συμβολαιογράφου Λευκάδος κ. Χρίστου Μανιάκη καὶ τοῦ τοῦ κωλυομένου ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ οἱ ἐν τῇ προσαρτωμένῃ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1879 κατασχετηρίῳ ἐκθέσει μου περιγραφόμεναι ἀσυγκόμιστοι σταφυλαὶ τοῦ ὀφειλέτου Σπυρίδωνος Χαλικιᾶ πτ. Κωνσταντίνου κατοίκου Σπανοχωρίου τοῦ δήμου Σφακιωτῶν κατασχεθεῖσαι κατὰ παραγγελίαν τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ κ. Ἰωάννου Ἀναγνώστου Θερμοῦ πτ. Κωνσταντίνου κατοίκου τῆς πό

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ